

УДК 341.176 (4):796]:005.2
DOI 10.30970/vir.2018.45.0.8970

СПІВРОБІТНИЦТВО ДЕРЖАВ-ЧЛЕНІВ РАДИ ЄВРОПИ У СФЕРІ СПОРТУ: МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ

Ольга Романишин

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Університетська 1, м. Львів, Україна, 79000,
e-mail: olha_romanyshyn@ukr.net*

Розглянуто роль Ради Європи у регулюванні міжнародно-правових відносин у сфері спорту. Акцентується увага на необхідності механізму такого регулювання та залучення зусиль все більшої кількості держав та організацій. У статті висвітлюються сфери спортивної діяльності, котрими займається Рада Європи, а саме питання боротьби з допінгом у спорті, боротьба з корупцією в спорті та маніпулюванням спортивними змаганнями, а також протидія насильству та неналежній поведінці з боку глядачів під час спортивних заходів. Також прослідковано хронологію актуальності спортивних відносин на міжнародній арені на основі прийняття Радою Європи міжнародно-правових актів та висвітлення в них питань, що стосуються спорту. Зроблено акцент на проведенні різноманітних програм з важливих питань зазначеної сфери, таких як гендерна рівність, охорона здоров'я, безпека під час проведення змагань. Акцентовано на створенні в рамках цієї міжнародної організації комітетів з питань спорту чи інших подібних органів, як платформи для міждержавного діалогу та співробітництва між державами-членами у зазначеній сфері. Також досліджуються характер та статус Розширеної часткової угоди про спорт. Важливим аспектом дослідження є боротьба Ради Європи з корупцією у спорті та маніпулюванням спортивними змаганнями. Показано важливість цієї організації на міжнародній арені завдяки її невинній роботі з прийняття міжнародно-правових документів та реалізації низки заходів, покликаних пропагувати чесний спорт. У статті також вказано на можливість розгляду спортивних суперечок в Європейському суді з прав людини, з метою здійснення спортсменами міжнародного захисту своїх прав. Зроблено висновок, що Рада Європа створила певні правові норми та основи співробітництва європейських держав, котрі впливають на розвиток спорту в Європі та дають приклад для наслідування іншими континентами.

Ключові слова: спортивна діяльність; міжнародно-правові відносини; відносини у сфері спорту; Рада Європи; регулювання.

Вступ. Спортивні відносини сьогодні є однією з основних сфер людської діяльності та елементом розвитку суспільства. Спорт став невід'ємною частиною не лише культури, але також політики та права. Міжнародні спортивні відносини сьогодні дедалі частіше присутні на порядку денному різноманітних міжнародних організацій та зустрічей на міждержавному рівні.

Проблема, яка існує на сьогодні, – це недостатньо сформована система регулювання зазначеної сфери суспільного життя на правовому рівні та недостатній аналіз питань, що стосуються вже прийнятих конвенцій. Проте, останнім часом спостерігається тенденція до більш жорсткого контролю

порушень норм існуючих договорів та спортивної етики, зростаюча увага держав та міжнародних організацій до даних проблем. Можна згадати приклади недопуску російських спортсменів до Олімпійських Ігор 2018 та заборону проводити міжнародні спортивні змагання на території Російської Федерації з 1 квітня 2018 року.

Більш детально у даній статті буде розглянуто регіональний рівень регулювання правових відносин у сфері спорту. Існує низка організацій, котрі займаються цим питанням, але основна роль відведена Раді Європи. Метою цієї статті є виявлення впливу та участі організації у регулюванні міжнародно-правових відносин у сфері спорту.

Праці, котрі стосуються діяльності Ради Європи, насамперед, описують її внесок в систему міжнародних відносин та у розвиток міжнародного права. Питання внеску зазначеної організації у регулювання міжнародних спортивних відносин досліджували, зокрема, такі науковці як Алексеев С. В. та Захарова Л. І. Їх увага зосереджувалась на укладенні договорів в рамках організації, впливі на інші європейські (і не тільки) держави, боротьбі з допінгом, діяльність Європейського суду з прав людини у вирішенні деяких питань, що виникають в спортивних відносинах [1; 6]. Алексеев С. В. у своїй книзі «Международное спортивное право» стверджує, що Рада Європи сьогодні – це вже утворений механізм, котрий активно впливає на розвиток спорту в європейських державах і показує приклад іншим континентам [1, с. 310]. Інші дослідники займалися аналізом та структуруванням нормативних актів Ради Європи, зокрема і у сфері спорту. Серед вітчизняних науковців варто згадати Бордюгову Г. Ю., котра прослідковувала вплив європейського доробку на національне спортивне право. Щодо питань, котрі стосуються маніпулювання спортивними змаганнями та корупції у спорті, то вони не достатньо розкриті і саме тому окрема увага у статті буде приділена їм також.

Результати дослідження. Рада Європи є однією з найвпливовіших європейських організацій, що була утворена 1949 року. Згідно статуту, її метою є досягнення більшого єднання між членами для збереження та втілення в життя ідеалів та принципів, що є їх спільним надбанням, а також сприяння їх економічному та соціальному прогресу. Членство в цій міжнародній організації відкрите для всіх європейських держав, які визнають принцип верховенства права і гарантують основні права людини і свободи для своїх громадян [11]. Діяльність зазначеної організації охоплює практично всі аспекти життя суспільства, включаючи і спорт, що є частиною програми її співробітництва вже більше 40-ка років. Оскільки, відносини у сфері спорту відіграють помітну роль у житті суспільства, відповідно для їх ефективної реалізації необхідні належні правові механізми, котрі і може створити така впливова на регіональному (і не тільки) рівні міжнародна організація, як Рада Європи.

Політика Ради Європи у сфері спорту направлена на його розвиток та позитивний вплив на здоров'я людини і суспільства. Найважливішим напрямом її діяльності є дитячий, юнацький та молодіжний спорт. Рада Європи займається питаннями боротьби з допінгом у спорті, бореться з корупцією в спорті та

маніпулюванням спортивними змаганнями, а також протидіє насильству та неналежній поведінці з боку глядачів під час спортивних заходів.

Показником помітного вкладу організації є розробка нею цілої низки важливих нормативних документів в галузі спорту. Серед них, очевидно, необхідно виділити Європейську культурну конвенцію від 19 грудня 1954 року, у якій хоч і не було прямого посилання на спорт, проте зазначалося, що Сторони проводять взаємні консультації з метою здійснення спільних дій, які сприятимуть культурним заходам, що становлять інтерес для Європи [5]. Наступними вже більш конкретними актами були Європейська хартія «Спорт для всіх» 1976 року, Антидопінгова конвенція 1989 року і Додатковий протокол до Конвенції від 12 вересня 2002 року [2, 3], Європейська спортивна хартія від 24 вересня 1992 року [10], Кодекс спортивної етики «Справедлива гра – шлях до перемоги» від 24 вересня 1992 року, Європейська конвенція щодо запобігання насильству та неналежній поведінці глядачів під час спортивних заходів і, зокрема, під час футбольних матчів від 19 серпня 1985 року [4], Конвенція Ради Європи проти маніпулювання спортивними змаганнями від 18 вересня 2014 року [9]. Названі конвенції є відкритими для підписання та приєднання державами-членами Ради Європи, іншими державами-сторонами Європейської культурної конвенції. Сторонами деяких з них можуть бути також держави-нечлени Ради Європи, однак за умови, що вони брали участь у розробці конкретної конвенції чи мають статус спостерігачів при Раді Європи. Щодо Конвенції Ради Європи проти маніпулювання спортивними змаганнями, її стороною може бути також і Європейський Союз. Така відкритість договорів, прийнятих в рамках Ради Європи, свідчить про намагання організації сприяти розвитку спорту серед більшої кількості держав та підтримки співробітництва у цій сфері за межами її діяльності.

Разом з тим, прийняття різноманітних конвенцій, це не єдине що робила Рада Європи для популяризації спорту та врегулювання відносин у зазначеній сфері. Так, у 1977 році був створений Комітет з розвитку спорту для здійснення співробітництва Ради Європи у сфері спорту з міжурядовими та неурядовими організаціями. Комітет був покликаний координувати застосування міжнародних договорів у цій сфері, формувати та координувати програму роботи щодо розвитку спорту, займатися підготовкою конференцій з цих питань [1, с. 300]. Одним з основних напрямів його діяльності є розробка механізму взаємовідносин і співробітництва між державними та громадськими спортивними організаціями та закріплення їх відповідними правовими нормами.

Важливим етапом у дослідженому напрямку було ухвалення у 2006 році Розширеної часткової угоди про спорт з метою покращення діяльності Ради Європи у сфері спорту. Саме вона і стала новою платформою для міжурядового співробітництва держав-членів організації щодо спортивних питань. Можна сказати, що зазначена Угода відіграє роль комітету чи якогось схожого органу, а не є звичним договором. Вона має свій статут, свої керівні органи, свій бюджет та співпрацює з іншими організаціями. Ця угода покликана розробляти стратегічні напрями спортивної політики та встановлювати відповідні

стандарти, котрі б відображали важливість спорту у сучасному житті; стимулювати та забезпечувати координацію спортивної політики та стандартів на території та між державами-учасниками, зокрема з метою створення умов для безпечного заняття етичними видами спорту, настільки, наскільки це можливо; пропонувати такі напрями політики, які необхідні для вирішення актуальних проблем міжнародного спорту; розвивати спорт як засіб поширення здорового способу життя. Одним з її основних завдань є також здійснення моніторингу застосування положень Європейської спортивної хартії та Кодексу спортивної етики у державах-членах Угоди. Також вона здійснює діяльність для забезпечення можливостей у сфері «Спорт для всіх». Ще однією важливою функцією Розширеної часткової угоди про спорт є підготовка регулярних засідань на рівні міністрів, котрі є відкритими як для членів Угоди, так і для інших країн-членів Європейської культурної конвенції, а також забезпечення виконання прийнятих рішень [12].

Для виконання покладених на неї функцій Розширена часткова угода про спорт співпрацює з Постійним комітетом Європейської конвенції про насильство та неналежну поведінку глядачів під час спортивних заходів, зокрема футбольних матчів, Моніторинговою групою Антидопінгової конвенції, Спеціальним комітетом Європейського координаційного форуму Всесвітньої антидопінгової агенції, розвиває співробітництво з Європейським Співтовариством (зараз – ЄС), з універсальними, регіональними, національними неурядовими спортивними організаціями та антидопінговими структурами. Угода координує свою роботу з діяльністю інших секторів Ради Європи й бере участь у багато секторальних ініціативах та інших спільних програмах [12].

Приєднатися до зазначеної Угоди, як і до більшості конвенцій, може будь-яка держава-член Ради Європи або Сторона, що підписала Європейську культурну конвенцію. Держави-члени Ради Європи та інші Сторони Європейської культурної конвенції, котрі не приєдналися до Розширеної часткової угоди про спорт, можуть звернутися з проханням про надання статусу спостерігача Розширеної часткової угоди про спорт. Парламентська Асамблея Ради Європи та Конгрес місцевих і регіональних органів влади Ради Європи можуть брати участь у роботі цієї Угоди без права голосу. Таким же правом, відповідно до Угоди, наділене і Європейське Співтовариство (зараз – Європейський Союз), що, окрім того, може також стати членом Угоди відповідно до умов, погоджених з Комітетом міністрів [12].

Що стосується держав-нечленів Ради Європи, то Комітет міністрів у своєму складі, обмеженому представниками держав-членів Розширеної часткової угоди про спорт, може більшістю голосів запропонувати будь-якій такій державі приєднатися до Угоди після консультації з державами-нечленами, котрі вже беруть участь у ній. Також Комітет міністрів у такому ж складі може більшістю голосів уповноважити Розширену часткову угоду про спорт запропонувати міжнародним організаціям, неурядовим організаціям або іншим установам взяти участь у роботі Угоди як спостерігачам без права голосу [12].

Крім того, вплив Ради Європи у спортивній сфері полягає ще у тому, що в разі, якщо оскарження рішень органів міжнародних і національних спортивних організацій в суд загальної юрисдикції конкретної держави не принесло бажаних результатів для сторони спору, то можливий розгляд спортивних суперечок в Європейському суді з прав людини, заснованому згідно з Європейською конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року. Також при здійсненні міжнародного захисту своїх прав спортсмени можуть вказати на можливі порушення конвенційних положень, що містяться в ст. 8 (право на повагу до приватного і сімейного життя) та ст. 14 Європейської конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (заборона дискримінації за ознаками статі, національного або соціального походження, належності до національних меншин, майнового стану, народження або інших обставин) [8].

В межах Ради Європи активно діяли і діють програми, спрямовані на просування спорту, забезпечення гендерної рівності у спорті, боротьбу з корупцією та маніпулюванням спортивними змаганнями. Названі проекти організація здійснює спільно з Європейським Союзом. Програма забезпечення безпеки, охорони здоров'я та обслуговування на спортивних заходах, що тривала до 30 червня 2018 року, була покликана забезпечити індивідуумам та групам осіб відчуття захисту, безпеки, комфорту та зручності під час відвідування спортивних заходів, у тому числі футбольних матчів. З 1 липня 2018 її продовжила наступна програма, що діятиме до 29 лютого 2020 року, спрямована на подолання транскордонних загроз для спорту, таких як насильство та неналежна поведінка індивідів чи груп осіб, а також інші види нетерпимості чи дискримінації. У той же час, вона спрямована на реагування на виникаючі складні та поточні тенденції в галузі безпеки й обслуговування та сприяє інтегрованому підходу до цього питання [16]. Одна з програм, що діяла з квітня до грудня 2017 року, передбачала розробку стратегій та стратегічних заходів для запобігання та боротьби з сексуальним насильством щодо дітей у спорті [15]. Упродовж 2014–2015 років діяла спільна програма, спрямована на забезпечення безпечного та здорового довкілля для молодих атлетів. З 1 березня 2018 року і до 31 жовтня 2019 року діє програма, що забезпечує гендерну рівність у спорті. Її метою є надання підтримки державним органам та спортивним організаціям при розробці та впровадженні ними політики та програм, спрямованих на подолання гендерної нерівності у спорті, а також при прийнятті стратегії гендерної інтеграції [13].

Розширена часткова угода про спорт є партнером у двох проектах, котрі здійснюються іншими організаціями, та спрямовані на визначення того, як спортивні клуби можуть найкраще підтримувати залучення мігрантів та біженців, спираючись на широку популярність спортивних та інших форм фізичної активності, а також на допомогу національним спортивним організаціям щодо покращення якості їх управління.

Згадані проекти ознайомлюють нас з напрямками діяльності організації, вони покликані розробляти певні стратегії подолання тих чи інших проблем у спорті

та створити передумови для подальшого обговорення та можливого прийняття нових нормативних документів обов'язкового характеру.

Наступним аспектом діяльності Ради Європи є боротьба з корупцією. Зазначене явище у спорті є однією з основних проблем. Воно здійснюється за допомогою організованих злочинних угруповань, що діють на транснаціональному рівні. Для протидії їхній діяльності необхідні зусилля усіх ключових акторів державного та приватного сектору. Найбільш значною для Ради Європи недавньою подією, що стосується цієї проблеми, була зустріч, котра відбулася 16–17 листопада 2017 року. EuroPol зібрав представників європейських правоохоронних органів, спортивних організацій, приватних компаній та інших міжнародних організацій для проведення експертної зустрічі зі згаданого питання. На зустрічі були присутні експерти у галузі спортивної корупції від 15 країн-членів ЄС та 3 держав, що не є членами ЄС (Молдова, Австралія та Швейцарія), представники Міжнародного олімпійського комітету, а також делегати від Євроюсту та INTERPOL разом з представниками УЄФА, та організації, що протидіє корупції в тенісі. Вперше на такому зібранні була представлена і Рада Європи. Власне Рада Європи займає важливе місце у прийнятті важливих міжнародно-правових документів для більш ефективного вирішення проблеми корупції в галузі спорту, зокрема через Конвенцію проти маніпулювання спортивними змаганнями – єдиний міжнародний, юридично обов'язковий акт, який існує у цій сфері. Для досягнення цієї мети Рада Європи запровадила низку конкретних заходів та проектів, щоб сприяти застосуванню Конвенції в якомога більшій кількості країн [17]. Тут варто згадати про спільну з Європейським Союзом програму про спорт без злочинності, що діяла з 1 січня 2016 року до 30 червня 2017 року [14].

За словами секретаря Конвенції проти маніпулювання спортивними змаганнями, Рада Європи сприяє встановленню належного рівня координації між державами та відповідної співпраці між основними національними та міжнародними партнерами. Загальні цілі, пов'язані з правоохоронними органами, полягають у тому, щоб забезпечити ефективне розслідування та санкції щодо маніпулювання спортивними змаганнями та підтримувати дієві рамки та належні практики. Плідна співпраця з Європолем у цій галузі сприяла роботі Ради Європи, зокрема, стосовно спільної з ЄС програми, що займається боротьбою зі злочинністю у спорті [17]. Це підтверджує значимість зазначеної проблеми та нагальність її правового регулювання, як на регіональному рівні, так і на універсальному. Результати діяльності Ради Європи направлені на створення чіткого та дієвого механізму протидії маніпулюванню спортивними змаганнями, його розвитку та закріплення у відповідних нормативних актах.

Висновки. Таким чином, можна стверджувати, що Рада Європи є однією з ключових організацій на регіональному рівні, котрі покликані регулювати міжнародно-правові відносини у сфері спорту. Вона створила певні правові норми та основи співробітництва європейських держав, котрі впливають на розвиток спорту в Європі та дають приклад для наслідування іншими континентами. Рада Європи активно реалізовує програми, створює низку

конвенцій, обов'язкових для Сторін, котрі покликані поширювати чесний спорт та регулювати спортивні відносини. Межі її діяльності поширюються не лише на розвиток та пропаганду спорту, але і на боротьбу з корупцією та маніпулюванням спортивними заходами, запобігання насильству, протидію вживанню допінгу, а також забезпечення безпечного спортивного середовища та належної поведінки з боку глядачів.

Висвітлення діяльності Ради Європи в спортивній сфері створює підґрунтя для подальшого аналізу прогалин у нормативних актах організації та покращення механізму регулювання та контролю спортивних відносин. Прийняття організацією великої кількості конвенцій та можливість приєднання до них не лише держав, але і, для прикладу, ЄС, вказує на усвідомлення міжнародною спільнотою необхідності співробітництва у зазначеній сфері, а також підтверджує силу Ради Європи на міжнародному правовому полі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. *Алексеев С. В.* Международное спортивное право : учеб. / под. ред. П. В. Крашенинникова. – Москва : ЮНИТИ-ДАНА: Закон и право, 2012. – 894 с.
2. Антидопінгова конвенція від 16 листопада 1989 року / Рада Європи – Офіційний веб-сайт [Електронний ресурс] / Режим доступу : <https://www.coe.int/tu/web/conventions/full-list/-/conventions/rms/090000168007b0fb>.
3. Додатковий протокол до Антидопінгової конвенції від 12 вересня 2002 року / Рада Європи – Офіційний веб-сайт [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/rms/0900001680081582>.
4. Європейська конвенція щодо запобігання насильству та неналежній поведінці глядачів під час спортивних заходів і, зокрема, під час футбольних матчів від 19 серпня 1985 року / Рада Європи – Офіційний веб-сайт [Електронний ресурс] / Режим доступу : <https://www.coe.int/tu/web/conventions/full-list/-/conventions/rms/090000168007a0fd>.
5. Європейська культурна конвенція від 19 грудня 1954 року / Верховна Рада України – Офіційний веб-сайт [Електронний ресурс] / Режим доступу : http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_213.
6. *Захарова Л. И.* «О спорт, ты –мир!». Роль международного права, *lex sportiva* и *lex olympica* в регулировании международных спортивных отношений – Москва : ГИ «Центральная типография», 2013 г. – 271 с.
7. Інформаційна довідка щодо співробітництва між Україною та Радою Європи у сфері фізичного виховання та спорту / Міністерство молоді та спорту України – Офіційний веб-сайт [Електронний ресурс] / Режим доступу : http://dsmsu.gov.ua/media/2016/02/05/9Dovidka_Ykrayina_Rada_YEvropi_sport_12.2016.pdf
8. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 року / Верховна Рада України – Офіційний веб-сайт [Електронний ресурс] / Режим доступу : http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_004.
9. Конвенція Ради Європи проти маніпулювання спортивними змаганнями від 18 вересня 2014 року / Верховна Рада України – Офіційний веб-сайт [Електронний ресурс] / Режим доступу : http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/994_c01/page.
10. Спортивна Хартія Європи від 14-15 травня 1992 року [Електронний ресурс] / Режим доступу : <http://lib.sportedu.ru/GetText.idc?TxtID=1542>.
11. Статут Ради Європи від 5 травня 1949 року / Верховна Рада України – Офіційний веб-сайт [Електронний ресурс] / Режим доступу : http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_001.
12. Статут розширеної часткової угоди про спорт (EPAS) від 11 травня 2007 року / Верховна Рада України – Офіційний веб-сайт [Електронний ресурс] / Режим доступу : http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_932.

13. Joint Programme Balance in Sport / Council of Europe – Official website [Electronic resource] / Mode of access : World Wide Web: <https://pjp-eu.coe.int/en/web/gender-equality-in-sport>.
14. Joint Programme Keep Crime out of Sport (KCOOS) / Council of Europe – Official website [Electronic resource] / Mode of access: World Wide Web: <https://pjp-eu.coe.int/en/web/crime-out-sport>.
15. Joint Programme Pro Safe Sport. Council of Europe official website / Council of Europe – Official website [Electronic resource] / Mode of access: World Wide Web: <https://pjp-eu.coe.int/en/web/pss>.
16. Joint Programme Promoting safety, security and service at sports events / Council of Europe – Official website [Electronic resource] / Mode of access : World Wide Web: <https://pjp-eu.coe.int/en/web/security-safety-sport/pros4->.
17. Sports corruption: IOC and Council of Europe joint expert meeting at Europol / Press Release from 17 November 2017 / Europol – Official website [Electronic resource] / Mode of access : World Wide Web: <https://www.europol.europa.eu/newsroom/news/sports-corruption-ioc-and-council-of-europe-joint-expert-meeting-europol>.

Стаття надійшла до редколегії 10.06.2018

Прийнята до друку 01.09.2018

COOPERATION OF THE COUNCIL OF EUROPE MEMBER-STATES IN THE FIELD OF SPORT: INTERNATIONAL LEGAL ASPECTS

Olha Romanyshyn

*Ivan Franko National University of Lviv,
1, Universytetska Str., Lviv, Ukraine, 79000,
e-mail: olha_romanyshyn@ukr.net*

The article examines the role of the Council of Europe in regulating international legal relations in the field of sport. The emphasis is placed on the need for a mechanism for such regulation and the attraction of efforts by an increasing number of states and organizations. The article covers the areas of sports activities that the Council of Europe is engaged in, such as the fight against doping in sport, the fight against corruption in sport and the manipulation on sports competitions, as well as counteracting violence and inappropriate behaviour by spectators during sports events. A chronology of the urgency of sports relations in the international arena is examined, based on the adoption of international legal acts by the Council of Europe and coverage of sports issues. The emphasis is placed on various programs on important issues in the field of sport, such as gender equality, healthcare, safety during the competitions. The focus is made on sports committees or other similar bodies established within this international organization as a platform for intergovernmental dialogue and cooperation between Member States in this field. The nature and status of the Extended Partial Agreement on Sport is also explored. An important aspect of the study is the Council of Europe fight against sports corruption and manipulation on sports competitions. The importance of this organization in the international arena is described due to its tireless work on the adoption of international legal instruments and the implementation of a number of activities created to promote fair sport. The article also shows the possibility of resolving disputes in sport in the European Court of Human Rights, in order to help athletes to exercise international protection of their rights. It is concluded that the Council of Europe has established certain legal norms and foundations for the cooperation of European states that influence the development of sport in Europe and provide an example for imitation by other continents.

Key words: sports activity; international legal relations; sports relations; Council of Europe; regulation.